

MLADINI

OB 100 LETNICI ROJSTVA FR. LEVSTIKA

B
297c

B
297c

8 MLADINSKIH PESMI
S KLAVIRJEM ALI HARMONIJEM

UGLASBIL

EMIL ADAMIČ

1 9 3 1

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR V LJUBLJANI
(ODSEK J. U. U. — SEKCIJE ZA DRAVSKO BANOVINO)

MLADINI
OB 100 LETNICI ROJSTVA
FR. LEVSTIKA

B
297_c

8 MLADINSKIH PESMI
S KLAVIRJEM ALI HARMONIJE

UGLASBIL

EMIL ADAMIČ

V LJUBLJANI 1931

NATISNILA UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI (PREDSTAVNIK F. ŠTRUKELJ)

VSEBINA:

	Stran
1. Psiček laja: hov, hov, hov	5
2. O počitnicah	6
3. Ležaj, ninaj, tút, ujnáč	7
4. Mačka, miš in miška	8
5. Pod zelenim oknom	13
6. Vrabec in konj	14
7. Ura	17
8. Grešnikova molitev	18

Muz D 2904/1950

Tisti del naše čudovito lepe Dolenjske, ki nam je dal prvega slovenskega pisca Primoža Trubarja, Josipa Stritarja in še mnogo drugih vidnih mož v naši zgodovini, nam je poslal tudi Frana Levstika, katerega stoletnico rojstva praznujemo prav letos.

V majhnem naselju v Spodnjem Retju se je rodil Levstik 28. septembra 1831. V osnovno šolo je hodil med velikolaško deco. V gimnazijo so ga poslali v Ljubljano,

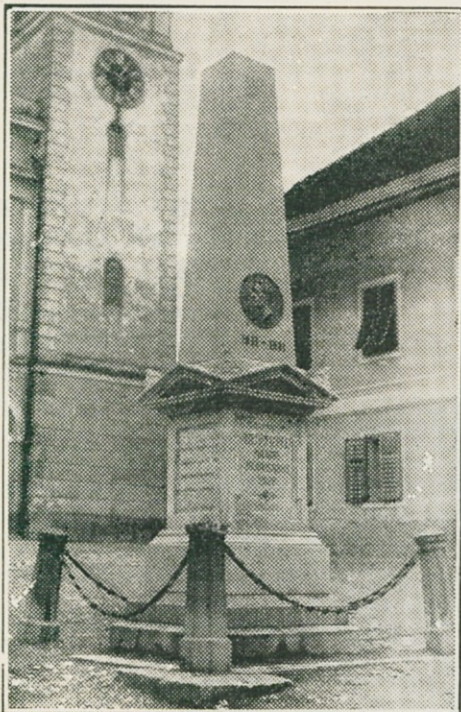

kjer je dovršil osem razredov. Pred maturo pa je dijak France zbolel in izostal nekaj časa iz šole, zato se je zbal, da ne bo položil mature — z odliko. Odlagal jo je in odlagal in je ni šel nikoli polagat. Odliko pa mu je priznalo življenje in njegov hvaležni narod.

Pisano življenje je imel naš Levstik za seboj: po gimnazijskih naukih je odšel v Olomuc na Moravsko, kjer je bil sprejet v semenišče. Zapustil ga je predčasno in je odšel na Dunaj poslušat vseučiliška predavanja. Zaradi pomanjkanja sredstev se je vrnil v domovino. Dobil je službo domačega učitelja na turnski graščini v Sv. Križu pri Litiji. Postal je nato tajnik tržaške čitalnice, tajnik Slovenske Matice itd. Imel je polno glavo načrtov, polne roke dela. Bil je urednik in je z ostro besedo bičal naše takratne gnile razmere, pomagal je pri urejevanju največjega našega slovarja, pisal je slovniške razprave in je bil naš najboljši kritik. Bil je kremenit značaj in neustrašen borec. — Vse njegovo življenje je bilo posvečeno delu za ljubljani narod.

Največji dar, ki nam ga je dala marljiva Levstikova roka, pa so njegova pisana dela. Dela, iz katerih veje pristna narodna snov, preprosta in domača kakor je preprosta in domača v dedščini naših rodov — v narodni pesmi. V prejšnjem stoletju je pomenil Levstik za slovensko nevezano besedo to, kar je bil dr. France Prešeren za vezano. Prešeren in Levstik sta naša književnika prvaka.

Kdo se še ni naslajal ob čitanju Levstikovega „Martina Krpana“? Kdo si ni vtisnil v spomin njegove veličastne balade „Ubežni kralj“? — Kdo ne pozna onih najboljših Levstikovih del, ki jih je posvetil svojim najljubšim: slovenski mladini. Tebi, draga mladina, je natrosil Levstik mogočen šopek biserov: pesmi, ki so zašle v vse šolske čitanke. Nekaj izbranih pa je vglasbil naš skladatelj Emil Adamič. Učiteljski pevski zbor pa jih pošilja v tej knjigi svojim ljubim malčkom v veselje in razvedrilo.

„Retenjski gospod“, kakor je nazivala vsa širna okolica svojega velikega rojaka, je tanko prislunil govoricu našega kmeta. Ves ta sočni in bogati jezik je prenesel v svoja dela. Prav v tem leži velika moč Levstikove govoric.

Čprav je bila Levstikova življenjska pot gosto nastlana z nevšečnostmi in trpljenjem in je prestal mnogo, mnogo bridkih ur, ga narod ni pozabil po smrti. Je že tako, da šele z izgubo spoznamo vrednost pogrešanega. Že l. 1889. so mu postavili na glavnem trgu v Velikih Laščah spomenik; letos, dne 26. julija, ob stoletnici so spomenik preuredili in ga okrasili z njegovo podobo, ki je delo kiparja Peruzziija.

Svečan dan je bila letošnja Levstikova proslava.

Ves slovenski, jugoslovanski in slovanski rod se je klanjal ta dan spominu Levstika.

Za Velike Lašče in Spodnje Retje je bil 26. julij 1931. velik dan; domačini so dokazali, da so vredni svojega velikega rojaka, pisatelj Vladimir Levstik in pesnik Oton Župančič sta prikazala veličino duha in dela Levstika, številni narod s svojimi predstavniki se je klanjal življenjskemu delu in življenjskim ciljem retenjskega gospoda.

Mladina! Spoznavaj ga še ti! Čitaj njegova dela, prepevaj njegove pesmi, hodi po potih velikega Dolenjca!

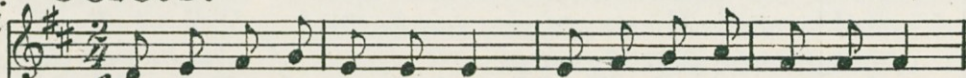
1. Psiček laja: hov, hov, hov!

Fr. Levstik.

E. Adamič.

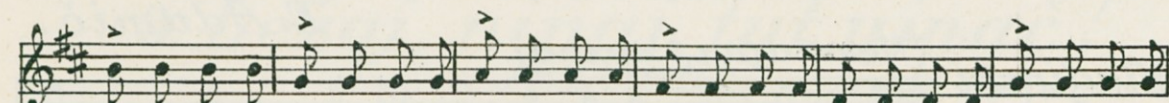
Veselo.

Madinski
zbor

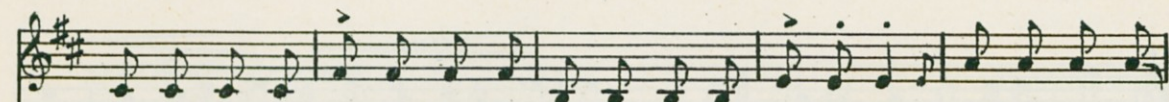

mf Psiček la-ja:hov,hov,hov! Ju-tri pojdem spet na lov,
Mačka njavka:mrmrnjav! Miška vredna sedem krav!
ko-za vpi-je: me-ke-ke! Use go-ri-ce ze-le-né.
Krava v senci ru-če:mov! Jaz bi ra-da šla domov.
Konjič vriska: i-ha-ha! Dobro bi-ti je do-ma:

Klavir
ali
harmonij

na go-ri-ce po sr-ni-ce in po zajce, po li-si-ce, po volko-ve in volči-če,
Miška te-če: tek, tek, tek, — jaz jo gorim: pek, pek, pek! — Miška zlomi si no-go, —
kije sta kozel in ko-zi-ca, da ne pride volk, volči-ca, volk, volči-ca, gudeldu —
Čaka mene te-levhlevi, a predolgo je do drevi. Volek modro go-vo-ri: —
se-na dosti, ov-sa dosti, nič ne vemo, kdo se posti; a-li kadar po-po-tujem,

po medvede, medvedi-če, puške bo-do po-ka-le, zveri v gozdu
jaz jo primem, v usta žnjo! — Dve za zajtrk, dve v kosi la, tri k večerji, —
ki ži-vi-ta brez domu! — Volk za grmom, si-vi tat, plane ko-zi,
Te-le naj še po-tr-pi, da pastirček „ruri-ró“ v rog za-tro-bi
po-po-tu-jem in ce-stujem, ko-la vo-zim, sedlo nosim, lačen hodim,

sto-ka-le. Psi-ček la-ja: hov, hov, hov! Ju-tri poj-dem spet na lov.
 ni o-bi-lo. Mačka njavka: mrmrnjav! Miška vredna sedem krav!
 skok! zavrāt. Ho-za vpi-je: me-ke-ke! Volk me stisnil je v zo-bé!
 nam glasno. Krava vsenci ru-če-mov! Jaz bi ra-da šla domov.
 sla-me prosim. Konjičuriska: i-ha-ha! Dobro bi-ti je do-ma.

2.0 počitnicah.

Fr. Levstik.

E. Adamič.

Veselo (na 2 maha).

Mladinski zbor

f Pri-ja-telej prelju-bi, pri-šli smo domov od
 Po ste-zi ho-di-va, ki vi-je sevhlad, kre-
 Na-sta-vi pod bu-kev ze-le-no u-ho, kaj
 Tam pi-li si-ni-ca v gr-mov-ju na glas, a

Klavir ali harmonij

f

knjig in zaduhlih ljubljanskih zidov. Zdaj sukrijo o-grni, pokrij si glavó in
 ni-va pod góro, tam vidiš jo zad. Pod hribom prisojnim vse giblje, živi in
 ptič-ja be-se-da o-znanja tako! Čuj, ze-ba prepeva in volga je vmes; a
 de-tel ti kljuje, da sli-ši ga vas. In tam črnoglavček na ve-ji se-di, o-

f pa - lico prini ter pojdi z menó, in pa - lico prini ter pojdi z menó!
 solzica se vpetju glasno vese-li, in solzica se vpetju glasno vese-li.
 vendar je zgorel že le-tošnji kres, a vendar je zgorel že le-tošnji kres.
 tro-ke človeške modrosti u-či, o-tro-ke človeške modrosti u-či.

3. Ležaj, ninaj, tuť ujnáč!

Fr. Levstik.

E. Adamič.

Ljubaje.

*Mladinski
zbor*

p Ležaj, ninaj, tuť ujnáč! Na-še de-te ni-ma hlač.

*Klavir
ali
harmonij*

p

*malo hitrejšje
(prvi glas)*

(drugi glas)

(prvi glas)

E-ne i-ma, pa je-lo-ve, tudi te ni-so njegove: včeraj jih je sraka dala,

mf

poco ritard. kot v začetku rit.
(drugi glas) (vsi)

danes jih je vranaukrala. Ležaj, ninaj, tuž ujn-ač! Na-še de-te nima hlač.

4. Mačka, miš in miška.

Fr. Levstik.

E. Adamič.

U obliki otroške igrice:

U sredi mačka, miš in miška, okoli zbor.

Živahno.

Mačka:

*Mladinski
zbor*

mf Mi-ška moja, pojdi sem, stá-bo se i-gra-ti čem!

*Klavir
ali*

(mjav)
mf

harmonij

f Ra-da bi te glá-di-la, plesa-ti na-vá-di-la. De-te ljubo,
Póčasneje, Miš: svarilno
mf

Mačka: (kot prej)

pa-zi mi, k mački tja ne la-zi mi! *mf* Kup o-rehov jaz i-mam;

k meni pridi, vse ti dam. *mf* Kup o-rehov jaz i-mam, k meni pridi,

Miška: živo

vse ti dam. *f* Po-slušajte, ma-ti vi, kaj mi te-ta go-vo-ri.

malo zadrž'i

Naj no smuknem tja le-pó, je-dr-ce je le sladkó, *p* je-dr-ce je

Miš: (kot prej)

le slad - ko. *mf* De - te, mólči, umikaj se, mački ne do -

Mačka: (kot prej)

brikaj se! *mf* Vidiš, de - be - li - či - oa, tukaj je po - ti - či - oa,

Miška: (kot prej, a še bolj nujno)

polna masla in medu, grozdnih zrnc in sladju. *f* Ma - ti, ma - ti,

malo zadrži

najno grem; te - ta dobra je ljudem, te - ta dobra je lju - dem!

*Miš: (kot prej)**Miška: (sili)*

Oj, ne ho-di ji k no-gam! Te-ta misli te-beham. Ma-ti, gleda

*še bolj od miši)**Mačka: (kot prej)*

pre-le-po iz-pod čela nje o-kó! Nič se mene ti ne boj,

Miška smukne k mački: (jokaje)

te-ci sem kaj, tam ne stoj! *ritro* Ma-ti, ma-ti,

Miš: (žalostno)

oj gor-je! Med zobmi dr-ži me že. *p* Kadar viž že lovec je,

cresc. . . .

potlej ku-he konec je; k mački gluha stekla si, gobček si o-

*Miška: (umiraje)**rit.*

pekla si. Mati, grozno me bo-li, strla mi je vse ko-sti!

*Zbor: (počasi)**Drugi glas lahko odpade.*

mf Sreče svoje po-deruh, kdor je modrim

rit.

f u-kom glu-h! Sreče svoje po-de-ruh, kdor je modrim u-
kom glu-h!

5. Pod zelenim oknom.

Fr. Levstik.

E. Adamič.

Priprosto.

Mladinski zbor

mf

Pod ze-lenim o - knom ptice so za - pe - le,

Klavir ali harmonij

a tempo

malo zadrži

p

pesmi ljubezni - ve sr - ce so mi vne - le.

„Pti - ce mo - je

dra - ge, mo - je pti - ce mi - le!

Ptice moje drage, mo je ptice mile! kje ste se te pe - smi

zadrži..... a tempo

mf *f* *p*

pe-ti na-u-či - le? „Tam vle-se-ni ko - či dekl-i-ca pre-

zadrži

p *p*

bi - va; njena je ta pe - sem, pesem ljubezni - va.“

6. Urabec in konj.

Fr. Levstik.

E. Adamič.

Otroška igrica :

Urabec, konj, mladinski zbor.

Urabec: (proseče)

Mladinski zbor

mf *p*

Ko-ri-ček, v ja-slih zob i-maš in zlah-ka

(čiv, čiv)

Klavir ali harmonij

počasneje

tu - di me - ni daš. Trepe - čem vsla - mi od zi - mé, dr -

*rit.**allarg.*

zim se la - čem v tri gu - be!

*a tempo**konj: (pokroviteljsko)*

mf Zo - bi je tu - kaj do - sti res; ne boj se
f
(i - ha - ha - ha)
mf

*Zbor:
(veselo)*

ti, le klju - ni vmes!
mf Zo -
rit.
p *mf*

bá - la sta le-pó ta dva, ra-si - ti-la se ukup o-

ba. Ro-di se le - to pre - gor-kó, mu-

šic in muh je vse ži - vo. Zda jora-bec hi - tro

cresc.

jih lo-vi, da konj u - bá - dov ne tr - pi, da

konj u-bá - dov ne tr-pi.

7. Ura.
Fr. Levstik.

E. Adamič.

Resno.

Mladinski zbor

mf

Brez od-mo-ra bi - ješ, v grobni ve-nec
Ka-dar se ro-di - mo, do kler ne spra-
Brez od-mo-ra bi - ješ, v grobni ve-nec
Glas-na ti nad na - mi, glu-ko v te-sni

Klavir ali harmonij

(*enako*)

vi - ješ, u - ra, na - še dni! Le u - ha - jaj,
hni - mo, me - riš ti nam čas: le - to gre za
vi - ješ, u - ra, na - še dni! Ško - raj bo - deš
ja - mi bo - de nam u - ho. Ko boš zadnjič

zadrži

mf *p*

u - ra, kar stvo - ri na - tu - ra, use na smrt stvo - ri!
 le - tom, ve - ne cvet za cve - tom, ve - ne nam o - braz.
 bi - la, shladno zemljo kri - la ble - denam ko - sti.
 bi - la, zo - pet nam združi - la z du - šo boš te - lo!

mf *p*

8. Grešnikova molitev.

Fr. Levstik.

E. Adamič.

Pobožno (na dva dela).

Mladinski zbor

mf

„Sladka devi - ca Ma - ri - ja, preljub - ni - va Go -

Klavir ali harmonij

mf

malo zadrži

p

spa! Ustrahu na pomoč te kli - čem, ker sem odpal od Bo -

p

allegro

ga. — *mf* Ustnice moje ti sla - vo *f* v blatu nečistem po- *mf*

tehtno

jo, *f* te - bi, ki rajska in či - sta, ka - či si strla gla- *mf*

allegro *cresc.*

vo. — Steri i mojo gnu-so - bo, ki me v verigah dr-

f *ff*

ži; — stopi zločinstvuna gla-vo, vr-ni mi dušne mo-

jako zadrži Počasnejše do konca

či!" *p* Slad-ka Ma-ri-ja de-vi - ca u-

počasnejše

sli-ša-la prošnje je te, grešni-ku Bo-go-ro-

rit.

f di - - ca *p* use pre-no-vi-la sr - ce.

